

mellem de 2 Vurderinger. — De indkomne Skattebeløb med Fradrag af Udgifterne fordeles mellem Staten og de øvrige i Baneanlægget interesserede i samme Forhold, som de have ydet Bidrag til Banens Anlæg.

Ved Privatbaneanlæg uden Tilskud fra Statskassen kan Ministeren efter Begæring fra vedkommende Bevillingshaver inden 1 Aar efter Banens Aabning for Drift paalægge de Ejendomme, hvis Værdi efter den ovenangivne Beregning ved Baneanlægget er stegen mere end 10 pCt. eller dog med mindst 10,000 Kr., en tilsvarende Afgift, der da efter Fradrag af paaløbne Udgifter tilfalder vedkommende Privatbane, dog ikke ud over et Beløb svarende til Banens Anlægssum uden Tillæg af Rente. Afgiftens Ansættelse og Opkrævning m. v. foregaar paa samme Maade som ovenfor fastsat.

Indbringer Værdistigningsskatten mere end vedkommende Banes Anlægssum uden Tillæg af Renter, træffes der ved Lov Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med det overskydende. — Nærmere Regler for Værdistigningsskattens Fastsættelse og Opkrævning m. v. fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder.

Det udtales i *Folketinget* Betænkning, at hele Udvalget finder, at det er betimeligt og retfærdigt, som af Kommissionen foreslaaet, at lægge Skat paa den Værdistigning, nye Jernbaneanlæg tilføre de forskellige Egne. Med Hensyn til den praktiske Gennemførelse af Tanken har der imidlertid vist sig nogen Forskellighed i Opfattelserne. Flertallet (Andreassen, Bjerre, Jacob Christensen, Lars Jensen, N. C. Jensen, Thomas Larsen, Markvorsen, Moestrup, Valdemar Olsen, H. P. Pedersen, Christian Rasmussen og L. Rasmussen [Ribe A. 4. V.]) har i Hovedprincippet samlet sig om Regeringens Forslag. Flertallet har dog ikke kunnet tiltræde Lovforslagets Bestemmelser om, at Forskellen mellem en Vurdering til Ejendomsskyld, foretagen før Værdistigning er indtraadt, og en Vurdering til Ejendomsskyld, foretagen efter at Værdistigning er indtraadt, i alle Tilfælde vilde angive Stigningen af de paagældende Grundes Værdi. Nogen absolut bestemt Regel, hvorefter Vurderingerne skulle foretages, har Flertallet ikke turdet fastslaa, men har (jfr. Ejendomsskyldlovens § 2) kun ønsket at fastslaa visse Momenter, der kunde være vejledende for Vurderingskommissionerne og støtte disses forretningsmæssige og praktiske Sans. Med Ejendomsskyldlovens Erfaringer for Øje rummer dette ingen Fare, og Flertallet har derfor stillet hertil sigtende Ændringsforslag, hvis Bestemmelser holde sig saa nær som muligt til de tilsvarende Udtryk i den nævnte Paragraf i Loven om Ejendomsskyld. Flertallet har ligeledes været enigt i, at man ikke bør ulejlige Vurderingskommissionen med Hensyn til rene